

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 6 września 2013 r. — Bank Melli Iran przeciwko Radzie(Sprawy połączone T-35/10 i T-7/11) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Uzasadnione oczekiwania — Przegląd zastosowanych środków ograniczających — Błąd w ocenie — Równość traktowania — Podstawa prawna — Istotne wymogi proceduralne — Proporcjonalność)

(2013/C 304/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bank Melli Iran (Teheran, Iran) (przedstawiciele: w sprawie T-35/10 L. Defalque, a w sprawie T-7/11 początkowo L. Defalque i S. Woog, następnie L. Defalque i C. Malherbe, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: w sprawie T-35/10 M. Bishop i R. Szostak, a w sprawie T-7/11 początkowo M. Bishop i G. Marhic, następnie M. Bishop i B. Driessen, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i É. Ranaivoson, pełnomocnicy); Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo S. Behzadi-Spencer, następnie A. Robinson, ostatecznie A. Robinson i H. Walker, pełnomocnicy, wspierani przez S. Lee, barrister); Komisja Europejska (przedstawiciele: w sprawie T-35/10 S. Boelaert i M. Konstantinidis, a w sprawie T-7/11 S. Boelaert, M. Konstantinidis i F. Erlbacher, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia częściowej nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1100/2009 z dnia 17 listopada 2009 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu oraz uchylającego decyzję 2008/475/WE (Dz.U. L 303, s. 31), decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającą wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 281, s. 81), rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1), decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB (Dz.U. L 319, s. 71),

rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 961/2010 (Dz.U. L 319, s. 1) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1), oraz po drugie, żądanie stwierdzenia nieważności każdego przyszłego rozporządzenia lub każdej przyszłej decyzji, obowiązujących na dzień zamknięcia ustnego etapu postępowania, uzupełniających lub zmieniających jeden z zaskarżonych aktów.

Sentencja

- 1) Sprawy T-35/10 i T-7/11 zostają połączone dla celów wydania wyroku.
- 2) Skargi zostają oddalone.
- 3) Bank Melli Iran pokryje, oprócz swoich własnych kosztów, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 4) Republika Francuska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisja Europejska pokrywają swoje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 100 z 17.4.2010.**Wyrok Sądu z dnia 11 września 2013 r. — L przeciwko Parlamentowi**(Sprawa T-317/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Personel tymczasowy — Umowa na czas nieokreślony — Decyzja o zwolnieniu — Obowiązek uzasadnienia — Utrata zaufania)

(2013/C 304/18)

Język postępowania: litewski

Strony

Wnoszący odwołanie: L (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: początkowo adwokaci A. Sèbe i V. Sviderskis, a następnie A. Sèbe)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: początkowo S. Seyr, K. Zejdová i L. Mašalaitė-Chouteau, następnie S. Seyr, K. Zejdová i S. Milius, a na koniec S. Seyr i S. Alves, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej w sprawie (*poufne*) ⁽²⁾.

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej w sprawie (poufne) zostaje uchylony w zakresie, w jakim nie orzeczono w nim w przedmiocie zarzutu naruszenia zasady bezstronności, oddalono zarzut nieprawidłowości ustaleń faktycznych i oczywistego błędu w ocenie oraz orzeczono, że wnoszący odwołanie nie wniósł o obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.
- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.
- 3) W pozostałym zakresie skarga wniesiona przez L do Sądu do spraw Służby Publicznej w sprawie (poufne) zostaje oddalona.
- 4) Każda ze stron pokrywa własne koszty postępowania zarówno w pierwszej instancji, jak i w odwołaniu.

(¹) Dz.U. C 340 z 19.11.2011.

(²) Dane poufne utajnione.

Wyrok Sądu z dnia 6 września 2013 r. — Persia International Bank przeciwko Radzie

(Sprawa T-493/10) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Błąd w ocenie)

(2013/C 304/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Persia International Bank plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: początkowo S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC, i R. Blakeley, barrister, następnie S. Ashley, S. Jeffrey, A. Irvine, solicitors, D. Wyatt, QC, i R. Blakeley)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i A. Vitro, pełnomocnicy)

Interwient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Boelaert i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w

sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 195, s. 25), decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB (Dz.U. L 281, s. 81), rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1), decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413 (Dz.U. L 319, s. 71), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 961/2010 (Dz.U. L 319, s. 11) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1) w zakresie, w jakim wspomniane akty dotyczą strony skarżącej, a po drugie, żądanie stwierdzenia niemożności stosowania art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2007 r. z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 103, s. 1), art. 16 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 961/2010 oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 267/2012 wobec strony skarżącej.

Sentencja

- 1) W zakresie dotyczącym Persia International Banku plc stwierdza się nieważność:

— punktu 4 tabeli B załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB;

— punktu 2 tabeli B załącznika do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu;

— punktu 4 tabeli B części I załącznika do decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413;

— punktu 4 tabeli B załącznika VIII do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 423/2007;

— decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413;

— rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 961/2010;

— punktu 4 tabeli B części I załącznika IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010.